

Restauració del claustre del monestir de Sant Miquel de Fluvià (Alt Empordà)

Sant Miquel de Fluvià

Diputació de Girona
Àrea de Cultura, Noves Tecnologies
Esport i Educació
Monuments

Diputació de Girona
www.ddgi.cat

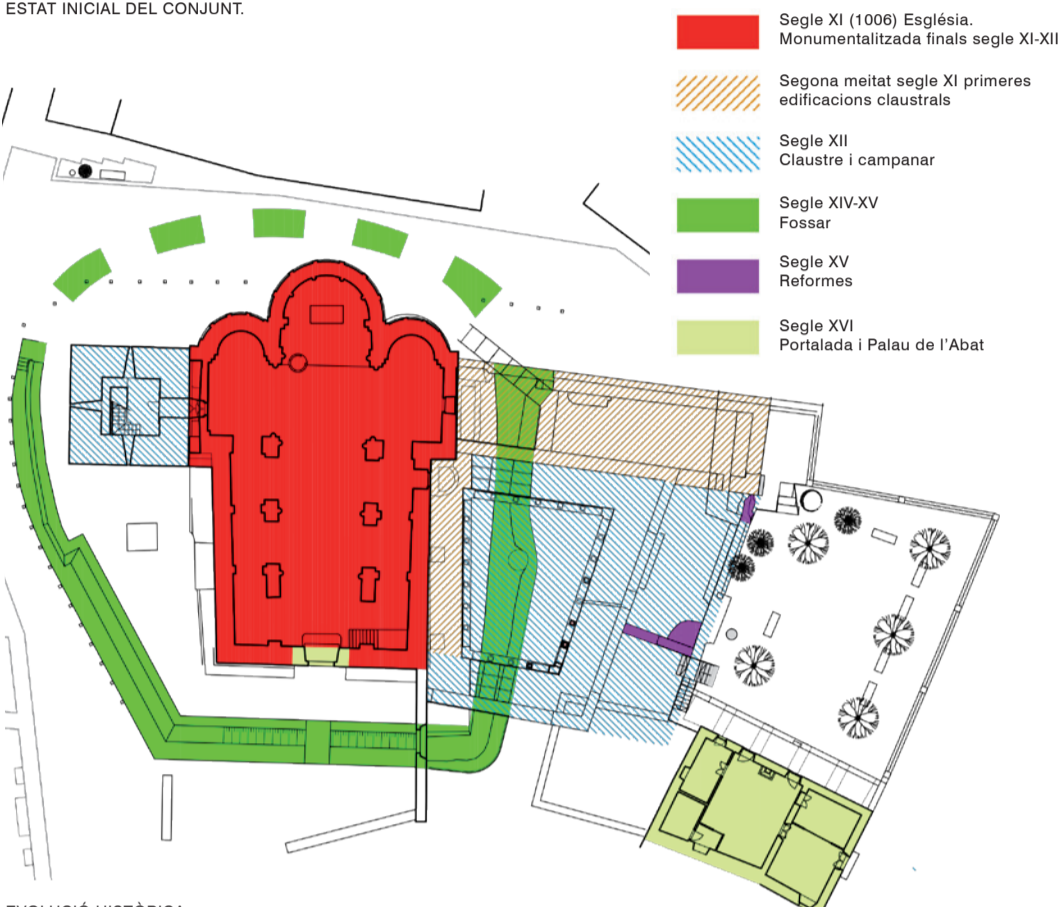
Ajudem
el teu ajuntament

Sant Miquel de Fluvià

ESTAT INICIAL DEL CONJUNT.

EVOLUCIÓ HISTÒRICA

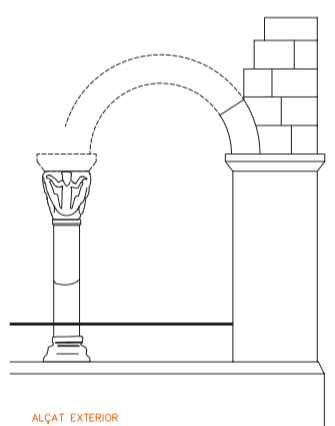
CAPITELL 3

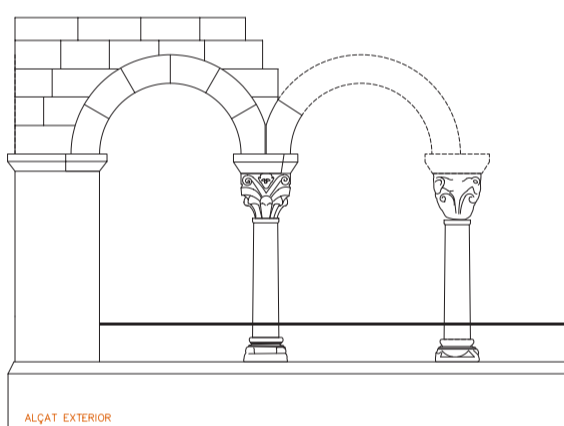
PECES ARC TROBADES

PEDRES TROBADES

ALÇAT EXTERIOR

ALÇAT EXTERIOR

OBRES DE CONSTRUCCIÓ

Fitxa Tècnica

Període d'execució: 2007-2020
Pressupost: 575.000,00 €

DIRECCIÓ TÈCNICA:

Arquitectes:
Lluís Bayona i Prats
Irene Llusent i Guillamet

Arquitecta tècnica:
Elisa Llenas i Torrent

Delineants:
Lluís Prat i Busquets
Pere Turón i Castelló

Arqueòlegs:
Andrea Ferrer i Welsch
Joan Frigola i Torrent

Historiadors:
Laura Bartolomé Roviras
Jordi Camps
Jordi Mota Montserrat

Coord. de seguretat i salut:
Ferran Aizpun de la Escosura
(arquitecte assessor municipal)
Jacint Peiris Pagès (arquitecte municipal)
Alfons Brugué Soler (arquitecte tècnic)

Constructors i empreses:
Brigada de l'Ajuntament de Sant Miquel de Fluvià
Brigada del Servei de Monuments de la Diputació de Girona
Construccions Antonio Ruiz Padilla
Construccions Joan Geli Fàbregas
Serralleria Dolors Vilà Rieradevall
Lluís Gifra Subirós (serralleria)
Josep Maria Fígols Bartis (fuster)
Jaume Carbonell Sala (electricista)
Excavacions Josep Valls Lozano

Història

El monestir benedictí de Sant Miquel de Fluvià va ser fundat l'any 1045 per la poderosa abadia de Sant Miquel de Cuixà. L'any 1066 va ser consagrada l'església. A l'entorn, s'hi van edificar les dependències monacals. Des de llavors i al llarg dels segles XII i XIII, el monestir va viure la seva època daurada. Al segle XII va ser quan es va aixecar el campanar i es va ampliar el conjunt amb altres edificis adjacents.

A mitjan segle XIV, el monestir va entrar en declivi. Durant la Guerra dels Armanyagues (1389-1391) va ser fortificat i s'hi va excavar un fossat defensiu. Malgrat això, durant el conflicte es va destruir part de l'església, l'hospital i altres edificis del complex. La comunitat mai es va recuperar de la devastació i l'any 1440 part de les dependències monàstiques estaven en ruïnes. El 1478 l'església va ser utilitzada amb finalitats militars després que l'any anterior un destacament francès la saquegés.

A inicis del segle XVI van tenir lloc una sèrie de reformes a l'església i al Palau de l'Abat. El fossat defensiu i les restes del monestir van ser enterrats i l'antiga àrea monacal va esdevenir una necròpoli. L'any 1592, el papa Climent VIII va dissoldre la comunitat de Sant Miquel de Fluvià i va unir la seva abadia a la de Sant Pere de Galligants. A Sant Miquel només hi va quedar un rector a càrrec de l'església parroquial.

Amb la desamortització de Mendizábal (1835), els terrenys del monestir van ser expropiats i venuts, i després van ser objecte d'importants transformacions.

Restauració

La recuperació del monestir ha estat un procés lent i laboriós. Es va iniciar als anys vint del segle passat amb una primera intervenció centrada en el campanar romànic, que amenaçava ruïna. Aquesta intervenció va ser dirigida per l'arquitecte de la Diputació de Girona Emili Blanc i Roig (1897-1996). La darrera Guerra Civil no va afectar excessivament l'estructura de l'església, però sí el mobiliari, d'aquí que calgués fer-hi una reforma general. La reforma es va endegar a mitjan anys quaranta, a instància del Bisbat de Girona, i la va dirigir l'arquitecte Agustí Borrell i Sensat (1910-1970). Es van repicar els paraments interiors, es va restaurar l'absis central, es va reconstruir el lateral i es va desplaçar la rectoria. A la dècada dels vuitanta es va intervenir novament en la zona del campanar per millorar-ne l'accessibilitat i reparar unes importants filtracions d'aigua que l'afectaven.

L'any 2003 l'Ajuntament de Sant Miquel de Fluvià va iniciar un projecte d'arranjament i millora de l'entorn de l'església, la qual cosa va motivar l'inici d'una important intervenció arqueològica. Els treballs van posar al descobert part del cementiri medieval i modern, i un fossat defensiu dotat d'una escarpia construïda a base de còdols. Durant els anys 2003 i 2008 es van fer petites intervencions arqueològiques a la banda de migdia de l'església, on es va trobar el claustre, però no va ser fins al 2010 que es va iniciar l'excavació en extensió del sector. Les campanyes d'excavacions posteriors van permetre recuperar bona part del conjunt claustral, fins llavors soterrat. Davant la importància de les restes descobertes, es va decidir dur a terme la conservació, restauració i adequació, per a la seva visita, dels més destacats: les restes del claustre i el fossat defensiu bastit a finals del segle XIV.